

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1702. usque ad annum 1708

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 15. Clementis XI. Papæ Constitutiones ac literæ ad diversos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67633](#)

Sæc. XVII. pro libitu violare, proin occupatis alicubi
A. C. 1702. Catholicorum Ecclesiis per suæ pravitatis
 Ministris exercitia in eis suo more palam
 habere, magno fidelium scandalo, atque
 animarum periculo, non dubitant, & se-
 dulo contendunt, ne quæ in tractatu Riswi-
 censi favore Catholicorum statuta sunt, ef-
 fectum suum sortiantur, deteriora in Ec-
 clesie præjudicium extorsuri, nisi sit, qui
 pro Domo Dei murum opponat.

§. XV.

*Clementis XI. Papæ Constitutiones ac
 literæ ad diversos.*

Bull. magn. *Const. Clem.* *Const. 10.* **H**oc item anno Clemens XI. Ponti-
 sex Maximus occurrentibus variis
 negotiis ac dubiis plures Constitutio-
 nes atque epistolas perscripsit, ac pri-
 mo quidem declaravit, quod, quoties-
 cunque Festum S. Xaverii inciderit in
 primam Dominicam Adventus, illud
 in proximam feriam secundam unacum
 indulgentia transferatur: Statuit etiam
 facultatem erigendi Confraternitates
 S. Mariæ de Monte Carmelo duntaxat
 competere Superioribus Generalibus
 tam Calceatis quam Discalceatis, &
 ab aliis erectas non esse legitimas. Die
 autem sexta Januarii Leopoldum Cæ-
 sarem & Ludovicum Franciæ Regem
 datis literis enixe rogabat, ut a suis
 mili-

militaribus copiis ditionem Ecclesias. XVII.
sticam intactam haberi, atque a belli- A. C. 1702.
cis calamitatibus præservari manda-
rent; ipsus vero Francisco Farnesio
Parmæ Duci die decima octava Fe-
bruarii significabat, quod Parmæ &
Placentiæ urbes militari præsidio mu-
nire decrevisset, ut *in violatum ab extero*
milite supremum Dominium, quod in utra-
que urbe ad Apostolicam Sedem pertinet,
custodiat, & Duci luculentum Pontifi-
cii amoris testimonium præbeat. Die
autem decima Februarii Silvestrum
Beryensem Græci Ritus Episcopum,
qui rejecto schismate ad gremium Ec-
clesiæ Romanæ rediit, impense horta-
batur, ut in vocatione perseveret, &
alios quoque ad eandem veritatis se-
mitam revocare satagat: alia autem
epistola die octavo Aprilis data rursus
Venetos rogabat, quatenus Orientali-
bus Catholicis, Armenis præcipue, in
ditione Turcica summopere afflictis
opem ferre, & Davidi a S. Carolo Car-
melitæ Excalceato, quem singulari pie-
tate & prudentia, necnon opportunis ad
promovenda ibi fidelium solatia & com-
moda dotibus instructum Constantinopolin
misit, præsto esse, eique opportunam
opem præbere velint: Pariter die vi-
gesima quarta Junii Leopoldo Colonit-
sio Cardinali exposuit, quod quidem

D. 4

Cæ-

Sæc. XVII. Cæsar post inducias Turcis indultas in
A. C. 1702. illis partibus mandatum publicum edi-
curarit, vi cuius perpetuo Patriarcha
Nationis Syriacæ suæ Sedi, & Chri-
stiani omnes pristinæ libertati restitu-
rentur, idque Turcæ executuros se
polliciti essent, nihilominus idem Pa-
triarcha sua Sede depulsus, tanquam
mancipium fædissime vapularit, ac in
teturum carcerem unacum ejusdem Na-
tionis Archiepiscopo, aliisque Eccle-
siasticis detrusus fuerit, moxque etsi
ætate confectus, longo itinere exilii
locum adire, plerumque pedes, aut
equo transversum alligatus, compul-
sus sit, altera autem, qua advenerat;
hora Archiepiscopus obierit: reliqui
vero Christiani inflictis atrocissimis ma-
lis a Catholica fide ad partes infidelium
transire compellantur, ac propterea
Pontifex præfatum P. Davidem, eo
quod præter probatam pietatem, &
in rebus agendis dexteritatem, opti-
me harum gentium mores noscat, ut
pote apud eos natus & enutritus, eo
mittere decreverit, hinc Colonitium
rogabat, ut præfato Patri Cæsareum
patrocinium conciliaret: cum vero
schismatici Catholicos nationis Chal-
deæ ab Ecclesia Catholico - Romana
avertere, eisque hæreticos Sacerdotes
obtrudere moliti essent, hi autem pra-
vis

vis eorum consiliis fortiter restitit- Sæc. XVII.
sent, hinc Pontifex datis literis eorum A.C. 1702,
constantiam commendans, eos ad pium
propositum perpetuo retinendum hor-
tatus est. Ut vero de Pontificis mente
circa Regaliam, necnon de Apamien-
sis Ecclesiæ statu post invectum hoc
jus, plenius constet, haud injucun-
dum erit, adjungere præfati Pontificis
epistolam die octava Aprilis ad Joan-
nem Baptistam Apamensem Episco-
pum datam, hujus tenoris: „Dolori,
„quem sane maximum in hoc gravissi-
„ma rerum ac temporum perturbatione
„quotidie magis experimur, non parum
„acerbitatis addiderunt Fraternitatis
„tuæ ad Nos literæ quarto Kalendas
„Januarii proxime præteriti datae, qui-
„bus Nos fuse certiores reddidisti de
„corrupta, & penitus subversa disci-
„plina istius tuæ cathedralis Ecclesiæ,
„quæ ab ipso suo ortu sub instituto Ca-
„nonicorum Regularium S. Augustini
„superioribus sæculis erecta, cum an-
„norum decursu a primæva sanctimo-
„nia excidisset, ad pristinam observan-
„tiam non minus sapienter, quam sa-
„lubriter revocata fuerat a piæ memo-
„riæ Francisco Episcopo Apamensi
„prædecessore tuo, cuius eximiam pie-
„tatem, (*) ac virtutem Nobis, atque

D 5 huic

(*) En! Papa Franciscum Stephanum Apa-
mien-

Sæc. XVII., huic S. Sedi perspectam, merito in iis.
A. C. 1702., dem tuis literis laudas, ac extollis.
„Quamvis enim pastoralis sollicitudo
„nostra ad omnes æque Ecclesias ex-
„tendi debeat, Apamensem tamen
„peculiari quodam sensu intuemur ob-
„ingentia mala, quibus, sicut Tibi probe
„compertum est, fuit misere afflita,
„obtentu illius Juris, quod vocant,
„Regaliæ, quodque ad ipsam, & ad
„quamplurimas alias Galliarum Eccle-
„sias, quæ eidem nunquam fuerant
„obnoxiae, contra omnes humani, Di-
„vinique Juris Regulas, ac veterem,
„inconcusiam observantiam, præten-
„sum constantissime impugnarunt tam
„præfatus Episcopus prædecessor tuus,
„qui forti, magnoque animo ad
„supremum usque vitæ spiritum huic
„novo oneri restitit, quam ejus Cano-
„nici, qui plura propterea, & acerbis-
„sima incommoda, ærumnasque per-
„ferre sunt coacti: aliis scilicet ex eis-
„dem Canonicis in carcerem detrusis,
„aliis in exilium ejecitis, & ipsorum in
„lo-

niensem Episcopum ob eximiam ejus pietat-
tem ac virtutem S. Sedi perspectam com-
mendat, non quod juramento subscribere re-
cusarit, sed quod reconciliatus Ecclesiæ.
Regaliæ extensioni strenue obstatiterit. Vid.
sopra lib. 312. pag. 671.

„locum suffectis iis hominibus, quos Sæc. XVII.
„Fraternitas Tua ob ipsorum perditos A.C. 1702.
„mores Conventum malignantium, cætum
prævaricatorum, gentem non sanctam, ho-
mines iniquos, & dolosos, jugum Domini
nescientes, Filios Desertores, & Filios
Belial merito appellat. Cum autem
abominationem hanc in loco sancto
„pro munera tui debito ad Nos mæ-
rens detuleris, consilium, & opem pe-
titurus, declarandum Tibi duximus, Nos
„œcumenici Concilii Lugdunensis secun-
„di constitutioni, ac prædecessorum no-
strorum decretis & vestigiis firmiter
„inhærentes, Regaliæ prætentum Jus
„in Apamensem, aliasque istius Regni
„Ecclesiæ oneri illi non assuetas in-
„vectum, tanquam Justitiæ Regulis,
„& Ecclesiasticæ libertatis, ac disci-
„plinæ rationibus prorsus injuriosum,
„improbasse semper, & improbare, at-
„que ob id hujusmodi homines nullo
„titulo, nullaque canonica translatione
„ex aliis Ordinibus Regularibus in Ca-
„pitulum Cathedralis Ecclesiæ tuæ in-
„trusas esse, adeoque censuris a præ-
„fato Concilio Lugdunensi latis inno-
„datos, & quamdiu Canonicatus dictæ
„Ecclesiæ retinuerint, beneficio abso-
„lutionis indignos censemus. Interim,
„ut scandalum auferri possit, nullum
„nobis remedium oportunius videtur,
 quam

Sæc. XVII. „quam ut eos, quos non Canonicos
 A. C. 1702. Regulares, sed Canonicorum Regula-
rium larvas, & phantasmata jure nun-
cupas, a capitulo expelli, & ad sua
claustra pœnitentiam in iis acturos re-
verti cures, simulque ad labores, ut
superstites adhuc Canonici a præde-
cessore tuo rite promoti ab exilio re-
vocentur, qui una cum aliis a Te pro-
batis & delectis veteri instaurata di-
sciplina, pristinam Ecclesiæ tuæ tran-
quilitatem ac decus reddere valeant:
& sane de Christianissimi Regis pietate,
religione, & animi magnitudine tam
præclare sentimus, ut, si hæc ad no-
titiam ejus perferas, & remedium,
quod ab ipso potissimum dependet,
enixe postules, nullum nobis dubium
sit, quin tuis precibus ac votis pro-
pitiis sit futurus. Ad Nos vero, quod
attinet, omne tibi hac in re a ponti-
ficia auctoritate, & a paterna caritate
nostra præsidium polliceri debes.

Denique Venetorum Reipublicæ
 Pontifex indulxit, ut ab ipsa præsentati
 ad Metropolitanas vel Cathedrales Ec-
 clesias in Regno Peloponesi, examen
 Romæ subire, ibidemque consecratio-
 nis munus suscipere minime teneantur.

§. XVI.